

LETNIK XXVIII, MAJ-JUNIJ 2020

Mir
5-6

25. 6. 1981 - 25. 6. 2020
39 let

Odmev Medžugorja

OSREDNJA TEMA: NAJHUIŠI JE NAPAD NA MIR, MLADE IN DRUŽINE

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. aprila 2020

»Dragi otroci!

Naj bo ta čas za vas spodbuda za osebno spreobrnjenje.

Otročiči, v samoti prosite Svetega Duha, da vas okrepi v veri in zaupanju v

Boga, da boste vredni pričevalci ljubezni,

s katero vas Bog obdarja po moji navzočnosti.

Otročiči, ne dopustite, da bi vam preizkušnje otrdile srce

in da bi bila molitev kakor puščava.

Bodite odsev Božje ljubezni in pričujte o vstalem Jezusu s svojim življenjem.

Jaz sem z vami in vas vse ljubim s svojo materinsko ljubeznijo.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović Lunetti
25. maja 2020

»Dragi otroci!

Molite z menoj za novo življenje vseh vas.

V svojih srcih, otročiči, veste, kaj je potrebno spremeniti:

Vrnite se k Bogu in Njegovim zapovedim,

da bi Sveti Duh spremenil vaša življenja

in obliče te zemlje, ki je potrebna obnove v Duhu.

Otročiči, bodite molitev za vse tiste, ki ne molijo, bodite radost za vse tiste,

ki ne vidijo izhoda, bodite nosilci luči v temi tega nemirnega časa.

Molite in iščite pomoč in zaščito svetih,

da bi tudi vi mogli hrepeneti po nebesih in nebeških resničnostih.

Jaz sem z vami in vse vas ščitim in blagoslavljam s svojim materinskim

blagoslovom.

Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

IZ VSEBINE REVIJE

SPOROČILA Kraljice miru ... 2, 4

TEMA MESECA: NAJHUIŠI JE
NAPAD NA MIR, MLADE IN
DRUŽINE ... 5

INTERVJU, 1. del,

Brigita Prevc ... 12

SVETNIK 20. STOLETJA

Bl. Jerzy Popieluszko ... 17

MEDŽUGORSKA HIMNA ... 22

VIDKINJA

Marija P. Lunetti za Slovence ... 26

MOLITEV

Dvigni me, Gospod ... 28

JEZUS JE ZMAGOVALEC ... 30

RAZMIŠLJANJE

Marija pripravlja nov čas ... 34

INTERVJU, 2. del ... 38

RAZMIŠLJANJE s. Emmanuele ... 41

MARIJINI OBROKI ... 45

ROMANJA ... 46

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Fant, ki je bil rojen junija 1981, je danes v najlepših letih. Šolal se je, pridobil poklic, si našel svojo življenjsko sopotnico in skupaj z njo ustvaril družino. Najstarejša otroka že lezeta proti puberteti ... To so velike in vsem opazne spremembe!

Kaj pa seme, ki je bilo vrženo na Zemljo 25. junija 1981? Ima tudi tako bujno rast? So opazne tudi tako velike spremembe? Devica Marija si je za setev izbrala težko in kamnito hercegovsko zemljo, v kateri – po človeški logiki – le s težavo kaj zraste. Ta zemlja je prisposoba vseh nas, romarjev, ki včasih potrebujemo leta in leta, da obrodimo sad! A seme raste in ta kal spreminja svet. Naše telesne oči, zaslepljene od lažnega blišča minljivega sveta, ne morejo videti vsega, kar se razodeva duhovnim očem. Ne morejo videti, kako Devica z nitkami ljubezni k sebi priteguje utrujeno človeštvo, kako je tudi v skrbeh, prosi, opominja ..., ker čas zori!

Mati Marija, hvala ti, da vztrajaš že 39 let, hvala, ker nas ljubiš in nas hočeš vse rešiti. Odpri naša srca, da bomo poslušali besede tvojega Sina in sprejeli ljubezen Svetega Duha!

Maj-junij 2020

3

***Izredno sporočilo po vidcu Ivanu
4. maja 2020:***

***„Dragi otroci,
to je čas zahvale.
Danes od vas želim ljubezen,
ne iščite napak in krivd pri drugih in ne sodite jih.
Od vas želim, da ljubite, da širite resnico.
Ker je resnica večna, nespremenljiva in vedno aktualna.
Nosite luč mojega Sina in tako razbijajte temo,
ki vas vse bolj želi zajeti in odvesti
daleč od mojega Sina Jezusa.
Ne bojte se, jaz sem z vami.
Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.“***

Foto: Dani

TEMA MESECA

NAJHUJŠI JE NAPAD NA MIR, MLADE IN DRUŽINE

Kakšne posledice pušča hudobni duh v sodobni družbi potem, ko ji je tako mogočno zavladal? Na poseben način **se je spravil na mir, mlade in družine**. Marija je prosila v Medžugorju, da bi starši molili z otroki, da bi se več pogovarjali med seboj v družinah. Molitev je namreč zdravilo, ki zdravi. (9. 9. 1988) Satan želi porušiti vse, kar je kaj vredno, in uspavati človeštvo v brezčutnosti in brezdeltu.

Vse tri fronte, ki jih odpira Satan, so tudi področja, ki jih spodbuja Cerkev in so jih **obravnavale zadnje škofovske sinode**. Janez Pavel II. je začel svetovna srečanja mladih in svetovna srečanja družin, prav tako je v Assisi povabil različne verske voditelje, da so skupaj molili za mir. 1. januar je že dolgo svetovni dan

miru in molitve za mir. V Medžugorju so prav zaradi tega uvedli festival mladih in srečanja za družine, prav tako se tam veliko moli in posti za mir.

Mir

Na neki način smo bili **obvarovani velikega svetovnega spopada** na začetku tretjega tisočletja, čeprav papež Frančišek govori o tretji svetovni vojni, ki že je. Ni pa takšna kot prva ali druga, ampak je vojna v kosih, valovih. Za številne prebivalce manj srečnih držav je vojna zelo konkretna in boleča realnost, za večino Evropejcev in Američanov pa zaenkrat še ne.

Ob napadu na stolpnici v New Yorku je Marija rekla: »Dragi otroci! Tudi danes vas kličem k molitvi, posebno

danes, **ko Satan želi vojno in sovraštvo**. Ponovno vas vabim, otročiči, molite in postite se, da vam Bog podari mir. Pričujte o miru vsakemu srcu in bodite nosilci miru v tem nemirnem svetu. Jaz sem z vami in posredujem pri Bogu za vsakega izmed vas. Vi pa se ne bojte, ker kdor moli, se ne boji zla in nima sovraštva v srcu.« (25. 9. 2001)

Kasneje je tudi rekla: »Dragi otroci! Tudi danes vas kličem, živite v molitvi svoj poklic. Kot nikoli doslej želi Satan sedaj s svojim okuženim vetrom sovraštva in nemira zadušiti človeka in njegovo dušo. V mnogih srcih ni radosti, ker ni Boga, niti molitve. **Sovraštvo in vojna rasteta iz dneva v dan**. Kličem vas, otročiči, pričnite znova z zanosom hojo svetosti in ljubezni, ker sem jaz zaradi tega prišla med vas. Bodimo

skupaj ljubezen in odpuščanje za vse tiste, ki znajo in hočejo ljubiti samo s človeško ljubeznijo, ne pa s tisto neizmerno Božjo ljubeznijo, h kateri vas kliče Bog. Otročiči, naj bo upanje na boljši jutri vedno v srcu.« (25. 1. 2015)

Napad na mlade

Marija se je leta 1981 prikazala otrokom in mladim. Imeli so 15 let, le Jakov je bil star 10 let. Njim je namenila svoja sporočila, da bi poskrbeli za spreminjanje sveta, ki se je začel nerazumno potapljati v zlo. Rekla je, da se **želi Satan polastiti prostega časa, da bi uničil mlade**, ko jih zavaja z drogo, alkoholom, razpuščeno spolnostjo, begom v navidezne svetove. Prav te izbire vplivajo na življenje mladih, ki se preko tega prepustijo hudičevim skušnjavam. **Ravnodušnost in življenje brez vrednot** kažeta, da so padli hudiču v roke in da zdaj manipulira z njimi.

Mladi bi morali **biti budni, zavedati bi se morali nevarnosti** praznine in neobčutljivosti, da ne bi že v zasnovi podlegli ne-življenju. Marija je 2. 11. 1988 rekla mladim, da jih Satan skuša in išče. Dovolj je malo praznine in popuščanja, pa že najde pot zase. Kot dobra Mati jih je povabila k molitvi in rekla, **naj bo molitev njihovo glavno orožje v boju z zlom in za življenje**. Mladi imajo velike možnosti, da gradijo svet prihodnosti

in ga izboljšajo, da odkrivajo resnične vrednote in jih postavijo kot temelj svojega poslanstva.

Resnična **Satanova skušnjava** v potrošniški dobi je nočno življenje, v katerem se mladi množično izgubljaajo. Potem pa prespijo vso nedeljo, **namesto da bi ohranjali povezavo z župnijo** in zakramenti. To bi jim pomagalo graditi življenje na resničnih vrednotah: družini, šoli, domovini, delu. Namesto tega zdrsnejo v prazno uživaško življenje, brez volje za resnično darovanje. Hudič jih vodi k prepričanju, da nima smisla plavati proti toku in da se ne splača stopiti iz vrste, kot da je vseeno, ali živiš ali si mrtev.

Ob pogledu na mlade današnjega časa se zdi, kot **da jih ne zanima nov, bolj človeški svet**. Nekako se ne okrepijo za boj s potrošništvom, karierizmom, individualizmom. Mnogi so »pristali« v drogi, še več je apatičnih in gledajo le nase in svoje male koristi. Zanimivo je vprašanje, kako mladi gledajo na svetovni boj proti koronavirusu. Zanje je nekaj, kar bo minilo in se njih ne tiče. Imajo dovolj hrane in sredstev, da lahko živijo in opravijo svoje obveznosti ter še malo uživajo.

V težkih časih nekdane komunistične diktature se je **fra Slavko Barbarić veliko ukvarjal prav z mladimi**, tako župnijskimi kot romarji. V Medžugorju so komunisti zgradili združni dom in postavili vanj

diskoteko, **da bi odvrnili mlade od župnije** in porušili moralne vrednote, ki so jih tam gradili. Marija je opozorila, da hoče Satan uporabiti to hišo za svoj načrt. V bistvu je bil to načrt župana in njegovih podpornikov v Čitluku, vendar je Marija rekla, da je to Satanovo delo. (julij, avgust 1984) V župniji se delo z mladimi, ki ga je začel fra Slavko, nadaljuje, **zlasti na Mladifestu**. Uspešno delo z mladimi se kaže v odločanju za duhovniške in redovniške poklice ter za resno pripravo na zakon.

Po moralnem in duhovnem izpraznjenju prihaja **pokvarjenost**, iz katere rastejo zlo, sovraštvo, nevoščljivost. Ljudje stopajo na Satanovo stran. Če najprej dela skrito, kar je njegova javna laž, se potem pokaže v vsej svoji stvarnosti. **Začenja se lahkotnost življenja, igranje z vsem, zavračanje resničnih vrednot**, Boga ni nikjer več. Morda kasneje pristanejo v vzhodnjaških telovadbah in meditacijah v povezavi s češčenjem telesa. Težko se je izmuzniti Satanu iz krempljev, ker na zunaj vse teče in ni nobenih težav, v resnici pa on vodi lažno življenje v praznino, nasilje, sovraštvo, nevero. Njegova lepa, posladkana podoba življenja je pogubna, kar so okusili že prvi človek in mnogi posamezniki ter skupine, ki so ga posnemali. Namen Satanove skušnjave je **pripeljati mlade k popolni neodvisnosti od Boga**.

Nikomur ne bom služil, pravijo! Toda kmalu se ta odločitev pokaže kot **zasužnjenje s strani Satana**. Če ne služimo Bogu, se izročimo Satanu. Čeprav nista na isti ravni in je Satan v bistvu premagan, pa še vedno lovi ljudi in ulov je zelo uspešen.

Nihče ne more delati, kar hoče, svoboda pomeni izročitev, za nekoga se je treba opredeliti. To pomeni, da življenje ni brezskrbno in lahko, potrebna je budnost, opredeljenost, odgovornost. Pri tem more veliko pomagati duhovno spremstvo župnije, skupnosti, družine. Ljudje smo krhka bitja in moremo hitro skreniti z izbrane poti ter škoditi sebi in drugim. **Marija je spremljala vidce, ki jih je izbrala, da so šli po pravi poti svoje poklicanosti.** To, da je v Medžugorju nastala komuna za odvisnike, v kateri se mladi in ljudje srednje generacije rešujejo odvisnosti ter drugih posledic potrošniške družbe, je gotovo tudi delo Božje previdnosti.

Janez Pavel II. je v *Apostolskem pismu mladim sveta* leta 1985 mlade povabil, naj bodo **pripravljeni govoriti o razlogih svojega upanja.**

Oni že po naravi nosijo upanje, poosebljajo mladost narodov in družbe. Upanje je vezano na prihodnost. Mladim pripada odgovornost, da upanje postane stvarnost. Da bi prišli do tega upanja, se morajo osvoboditi mnogih zasuznjenosti, ki jih hudič vsiljuje

preko potrošniškega liberalizma in anarhizma. Njihovo življenje mora dobiti smisel. V Medžugorju mladi odkrivajo, **da je smisel v Jezusu Kristusu in Njegovi ljubezni.** Iz tega prihaja odločitev za resnico, dobroto, poštenost, odpuščanje. Mladi ne smejo pristati na črnogledost, na smrt. To je mogoče preseči z darovanjem, ki se ga učijo v družini in od Kristusa, ko ne gledajo le nase, ampak na vse, h katerim so poslani. Papež je mladim izročil pomenljive besede apostola Janeza: »Vam, mladi, sem pisal, **ker ste močni in je Božja beseda v vas in ste premagali hudiča**« (1 Jn 2,14). Mladi so močni, če živijo iz Jezusove ljubezni in odpravljajo zlo, da se pokaže pristno življenje. Močni so za boj, ne človeka s človekom, ampak proti zlu, proti vsemu, kar uničuje ljubezen in zavrača Boga. Marsikdaj zla niti ne prepoznajo in vendar piše apostol: »Premagali ste hudiča.« Bolj ko bodo živeli iz Jezusove žrtve na križu, močnejši bodo v boju z vsem, kar hudič seje med ljudmi.

Družine

Marija je 25. 1. 1994 rekla, da želi Satan v tem času prinesiti nered v srca vidcev in njihovih družin. Kasneje je še rekla: »Otroci, ne popustite! Dragi otroci, molite za družine. Te potrebujejo veliko molitve, ker želi Satan porušiti družine.« (25. 6. 1995) Zakaj se je **Satan tako ognjevit**

postavil proti družinam? Ker je družina »osvobojen svet«, ki si ga želi Satan podjarmiti. Zato ga ves čas napada. Marija v Medžugorju vabi k ohranjanju in poživljanju družin ter moli zanje. Pri zadnjem prikazanju v Fatimi so mogli ljudje poleg Marije na nebu videti Sveto Trojico, Jožefa in otroka Jezusa, ki blagoslovlja svet. (13.10.1917) V kraju Ghiaie di Bonate (Bergamo) se je v maju 1944 Marija prikazala s svetim Jožefom in Jezusom, kot Marija od Družine. S tem je pokazala, da je družina najdragocenejši biser stvarjenja. To se je vedno kazalo, nazadnje tudi v času epidemije koronavirusa. **Zato sta družina in človeško življenje tudi dve temeljni veji sodobne pastorale in evangelizacije.** Ni ju mogoče zožiti na politično trgovanje, znanstveno raziskovanje, ampak sta dva stebra, na katerih stoji svet. Kristus je povzdignil zakon na

dostojanstvo zakramenta. Zato je tudi napad Satana na zakon in družino napad v samo srce stvarstva, ki je družina. Kdor razbija družino, razbija stvarstvo in ogroža človeštvo.

Iz trdne in zveste zakonske ljubezni se rodijo otroci, nova življenja. Starši so skupaj z Bogom so-stvarniki svojih otrok. Otroci so spočeti iz ljubezni staršev, Bog pa jim vtisne svoj Božji pečat, večnost v minljivosti. Boj za življenje je temeljnega pomena in ga je treba izbojevati do konca.

Satanova strategija je zelo natančna: predvsem želi, **da se v družine naselita nesloga in prepir,** da se družinski člani postavijo eden proti drugemu in se ne sprejemajo. Sad tega hudičevega dela je ločitev. V vsakem zakonskem odnosu se rodi veliko različnih vprašanj in težav. Mnoge se reši s pogovorom, nekatera stanja potrebujejo širšo duhovno

obravnavo in pomoč. **Ljudje so nepripravljeni za skupno življenje.** So tudi psihična stanja, ki preprosto ne zdržijo v zakonu. **Marsikdaj želi Satan vplesti dvom o osebi** ali ponuja fantazije o drugem okolju/osebi. Nekateri, ki prihajajo iz liberalnejših krogov, pravijo, da je zvesta ljubezen utopija in da jemlje svobodo. **Kot da bi bila svoboda nasprotje zvestobe!** Velik problem je **nasilje mož in žena, vsakega na svoj način** ... Končni rezultat je ločitev, razpad družine, kar je **hud udarec za vse**, za otroke, odrasle in za odnos sam, povzročene rane pa se dolgo ne zacelijo. Tako se Satan obnaša v prostoru, v katerem nam je najlepše, a kjer lahko hkrati tudi najbolj boli! Leta 1985 je Marija opozorila vidce, da se jim ne bo več prikazala, če ne bodo molili. Fra Slavko Barbarić je to opozorilo vzel zelo resno in povabil družine, da bi pogosteje skupaj molili

rožni venec. Marija je odgovorila: »Dragi otroci! Zahvaljujem se vam, ker ste začeli v svojem srcu bolj misliti na Božjo slavo. Danes je dan, ko sem hotela prenehati dajati sporočila, ker me posamezniki niso sprejeli. Župnija pa se je prebudila, zato vam želim dajati sporočila kot še nikoli prej v zgodovini od začetka sveta.« (4. 4. 1985) Marijina prisotnost je **zbudila človeštvo.**

Če je **molitev učinkovito orodje** za ohranjanje zvestobe v družinah, pa je ob njej **pomembna tudi zakonska zdržnost**, poudarja oče Livio. (107) K tej sta poklicana mož in žena, ko je treba obvladovati skušnjave in poželenja, ki prihajajo iz zunanjega sveta. Film, reklame in pornografija pogosto nagibajo ljudi k igračkanju z zvestobo in poseganju po prešuštvu ali prostituciji. **V zakonu ni mogoče pristati na potepuško ljubezen**, pravi Karl Barth. Vzgoja k zdržnosti

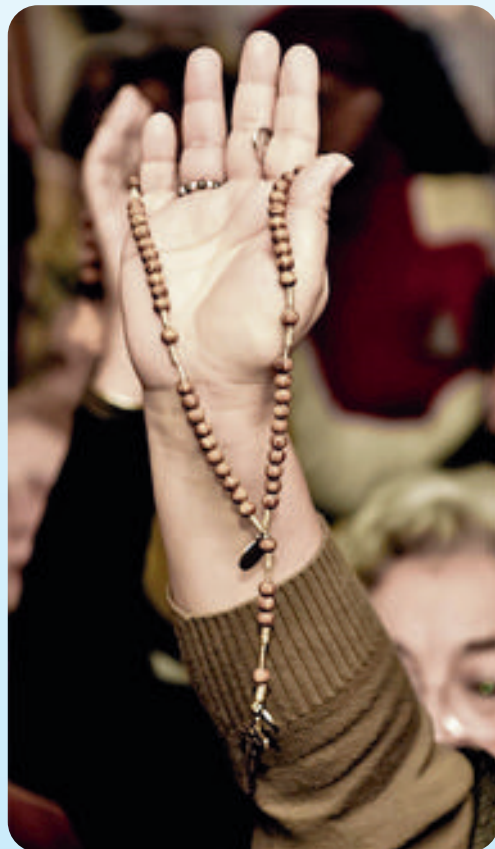
vodi k obvladanju nagonov in ohranjanju čistih namenov v srcih. Zato je treba mlade vzgajati **k velikim moralnim vrednotam in k zmernosti**. Zlasti spolnost je treba usmeriti v smer ljubezni kot popolne podaritve sebe drugemu in odprtosti življenju. Prav je, da mladi odkrijejo veličino in lepoto poročne ljubezni v zakonu. Pričevanje mnogih družin, ob katerih se je mogoče **navdušiti za lepo in rodovitno življenje**, to potrjuje.

Kulturni relativizem ogroža vse pore življenja, posebej pa družine. Kot da niso izvir in jedro življenja in ljubezni. Tudi v Cerkvi bi se lahko še bolj trudili, da bi mladim predstavili Božji in krščanski pogled na družino.

Družina je vrhunska stvaritev Boga za življenje sveta. Je življenje po podobi Svete Trojice, ki je ljubezen in skupnost. Kolikor bodo živele družine v tej ljubezni, bodo tudi mladi šli po tej poti. Hudič ustvarja veliko zmede, navdihuje oblikovalce javnega menja, znanstvenike in pedagoške delavce, da z nebuloznimi novotarijami rušijo Stvarnikovo podobo družine, vse samo zato, da bi se čim bolj **oddaljili od zakonskih vrednot**. Nekateri bi radi kar menjali spol, da bi živeli moški z moškimi in ženske z ženskami, da bi ustvarjali nove svobodne zveze. **Marija opozarja, kako je odločilen ta boj za družino in življenje.**

Časi, ki jih živimo, so odločilni, napad zla je močan, zato je potreben resen trud za ustvarjanje in podpiranje družin. Truditi se je treba na različnih ravneh: na socialni, ekonomski, politični, kulturni. Marija je povabila k molitvi v ta namen 1. 8. 1990 in poudarila, da je utvara, kar ponuja danes svet. Vidci se morajo zavedati, da želi Satan razbiti njih in njihove družine. Po drugi strani pa je **ta boj tudi priložnost za mnoge milosti in prečiščenje** krščanskega pogleda na družino.

Primož Krečič

INTERVJU, 1. del

BRIGITA PREVC: MARIJA DAJE, DAJE, DAJE ...

Tokrat vam v našem intervjuju predstavljamo mlado in življenja polno dekle, prav toliko navdušeno športnico kot kristjanko, dekle velikega srca in globokega duha!

Brigita, najprej te prosim, da se nam predstaviš.

Sem čisto običajno dekle, kateremu sta starša pred 25 leti dodelila ime Brigita. Najlažje bi se opisala kar z njunimi besedami, da sem bila »otrok, ki ni čisto nič pri miru«. Otroške 'navade' sem prenesla v mladost polno dogodivščin in iskanja takšnih in drugačnih poti. Lahko bi rekla, da sem zrasla z žogo, pohodnimi čevlji, rolerji, kolesom ... Po svetu ponavadi hodim z nasmehom, rada zgodaj vstajam, rada imam vaniljev sladoled, ne maram graha in cvetače, rada preizkušam nove stvari, rada imam večere z

družino, rada se uredim in v dobri družbi pijem kozarec dobrega vina ... Obožujem mir in tih vetrič v neobljudenih gorskih pokrajinah. Zaradi ljubezni do narave in raziskovanja naše čudovite dežele sem pogosto obuta v superge, v kolesarske ali pohodne čevlje. Pozimi deskam in turno smučam. Zadnjih nekaj let me spremlja čudovit fant po imenu Gašper. V prostem času sem diplomirana fizioterapevtka, študentka zadnjega letnika magistrske stopnje.

Vsak človek raste iz nekega družinskega okolja. Iz kakšne družine izhajaš ti?

Naša ožja družina šteje 9 članov. Na mojo srečo sta ati in mami 'nadpovprečneža' (povprečno število otrok v slovenskih družinah je 1,56), saj sem se rodila kot peti otrok. Trije

starejši bratje in starejša sestra so že 'odfrčali iz gnezda' in si ustvarili družine. Ati in mami pa sta že osemkrat 'dedi' in 'babi' petim princeskam in trem korenjakom. Trenutno stanje v naši hiši? Dve študentki (jaz in sestra Zala), dijakinja (sestra Teja), mami in ati.

Katere vrednote ti je dalo domače družinsko življenje?

Večkrat me kdo vpraša, kakšno je življenje v veliki družini. Moj odgovor: »Pestro!« Res je, da dolgo nisem imela svoje sobe, da sem ničkolikokrat čakala na prosto kopalnico, vozila bratovo premajhno kolo ter nisem vedno prva dobila juhe na krožnik. Pa veste kaj? Nikoli mi ni nič manjkalo! Imela sem streho nad glavo, bila zašita in umita, vedno sita! :) Velika družina te nauči predvsem temeljnih človeških vrednot, kot sta potrpežljivost in prilagodljivost. Pa tudi odločnost, tekmovalnost in uveljavljanje svojih argumentov včasih pridejo prav. :) Poleg tega sem ena tistih srečnežev, ki jim je bila vera položena v zibelko, saj sem odraščala z vsakodneвно družinsko molitvijo. Največji zgled življenja po veri so mi bili starši. Opazovala sem njuno globoko zaupanje, toplino in srčno molitev. Na povsem enostaven način smo otroci videli lepoto življenja po Kristusu. Nikoli ni bilo potrebno prigovarjanje, da je treba iti k maši, niti se nismo spraševali, zakaj. Po zgledu staršev smo namreč

razumeli, da sta vera in molitev nekaj čudovitega. Danes ugotavljam, da še kako drži rek: »Družina, ki moli skupaj, ostane skupaj«, saj smo kljub temu, da smo si zelo različni ter da si vsak od nas postavlja svoje življenjske temelje, med seboj povezani in se radi zberemo v domači hiši.

Kaj od tega boš tudi sama predajala naprej?

Že od nekdanj stremim k temu, da bi bila svojim otrokom takšna mama, kot jo imam jaz: ljubeča, skrbna in srčna ter zmožna nasmeha tudi v težkih situacijah. Obenem pa sem v procesu odraščanja in v iskanju življenjskega spremljevalca v vseh snubcih iskala podobnosti s svojim

očetom. Naša mami se večkrat hvali, da je njen mož kot lik sv. Jožefa. Po tem sem hrepenela tudi sama. Molila, dobila! :)

Kaj pa ti predstavlja Medžugorje? Kdaj si prvič poromala tja?

Moja mami je 'kriva' tudi za to, da sem se pri 15. letih prvič srečala z izkušnjo Medžugorja. Ona je redna romarka k Mariji in se pod vodstvom gospe Emilije vsaj enkrat letno udeleži kratkega romanja (od petka zvečer do nedelje zjutraj). Ko sem ob njenih povratkih iz Medžugorja poslušala navdušena pripovedovanja, v katerih je bilo moč čutiti neizmeren mir in veselje ob prejetem, sem si rekla: »Na ta kraj bi šla tudi jaz.« Moji želji je bilo seveda kaj kmalu ugodeno. Močno me je prevzelo. Od takrat na vsake toliko časa potrebujem napolnitev baterij in

odklop od vsakdanjega hitrega življenjskega tempa. K Mariji romam v zahvalo za vse, kar mi je v življenju dala in mi še daje, ter se izročam v Njeno varstvo. Na tem mestu bi se rada iskreno zahvalila srčni gospe Emiliji. Z njenimi besedami in pričevanji, v katerih je moč čutiti veliko povezanost z Marijo ter globoko zaupanje v Božjo pomoč, vsako romanje doživljam(o) še globlje.

Kako pa svojo vero in Marijina sporočila živiš v svojem poklicu?

Zaradi ljubezni do športa odločitev za študij fizioterapije ni bila težka. Kljub temu da je bila moja prvotna želja delo v športu, sem med študijem in prakso spoznavala, da se za mojo odločitvijo skriva nekaj večjega in da je ta le del Marijinega načrta zame. Pripeljala me je do spoznanja, da me široke možnosti fizioterapevtskega dela vodijo na druga področja, kjer lahko sama z darovi, ki sem jih prejela, pripomorem bistveno več. Delo v mojem poklicu mi vsak dan kaže, da je dajati vedno večja sreča kot prejemati in da je občutek, ko pomagaš človeku v stiski, nekaj, česar ne moreš kupiti. Vrednost, v kateri vidim veliko lepoto našega dela, je pomoč ljudem, ki so se znašli v težkih stiskah, starejšim ljudem, otrokom z motnjami v razvoju itd. Občutek, da sem nekomu pripomogla k lažjemu življenju, me napolni in mi pokaže lepoto mojega poklica.

Spoznala sem te na romanju v Medžugorje. Takrat si s seboj imela invalidno gospo, ki je lahko romala z nami prav zato, ker si ji ti to omogočila. Kakšna je bila vajina takratna 'zgodba'?

Gospa se je bila po težki življenjski zgodbi primorana soočati z mnogimi omejitvami. Zaradi 'priklenjenosti' na voziček in drugih nezmožnostih je za pomoč pri učenju osnovnih življenjskih funkcij potrebovala pomoč fizioterapevta. Nekaj let sem dvakrat tedensko hodila k njej. Ob vmesnih pogovorih sem v njej zaznala željo, da bi rada obiskala Medžugorje, a je misel na to že zdavnaj opustila. Jaz sem bila v tistem času z mislimi ravno zatopljena v diplomsko nalogo. Ob delu se mi je pisanje raziskovalne naloge zavleklo, zato sem bila prepričana, da mi diplome ne bo uspelo oddati do roka za vpis na drugo stopnjo (rok: do konca avgusta). Marijo sem (malce izzivalno) prosila: »Če mi tole uspe, pripeljem gospo T. k tebi!«. Ko sem s fakultete dobila obvestilo o zagovoru svojega diplomskega dela, je bil v njem zapisan tudi datum: 31. avgust. To je bilo zame jasno znamenje. Marija želi, da gospa pride v Njeno naročje. In ker obljuba dela dolg – sva šli. :) Romanje je bilo sicer za obe kar naporno (zdravi ljudje si niti zamisliti ne moremo, kakšna zmaga so za nekoga tiste tri stopnice pri

vhodu v avtobus), a je bilo zato toliko bolj čustveno in doživeto. Naj povem še to, da je bila gospa, ki je sicer na vozičku, celo pri Mariji na Hribu prikazovanj (iskrena hvala vsem nosačem za pomoč). Ja, tudi to je bilo v Njenem 'scenariju'. :)

Tvoja pripoved je pripoved o služenju in o prinašanju Jezusa ljudem. Marija nas k temu nenehno vabi. Ali moramo za to imeti posebne lastnosti, kvalitete?

Ne! Eden glavnih receptov za odgovarjanje na Njen klic je vsakodnevna jutranja molitev, ki je meni osebno najbolj pri srcu: O Gospa moja. Izročim ji svoje oči (naj vidim dobro v ljudeh), svoja ušesa (naj slišim tisto, kar Ona želi), svoja usta (naj izrekam modre besede, brez govoričenja) in celo svoje srce (naj čutim, ljubim, sprejemam ...). Vemo pa, da ni vsak dan tako enostavno, kot

se sliši. Tudi sama včasih potrebujem precej prizadevanja za popolno predajanje in zaupanje.

Kakšno vlogo pa ima Marija prav v tvojem osebnem življenju?

Marija je v naši družini poskrbela za toliko čudežev, da ena sama številka revije Mir ne bi bila dovolj obširna za opis vseh. Že samo moje rojstvo in življenje je čudež. Da sem se rodila kot zdrava deklica, je 25 let nazaj po mamini težki nosečnosti namreč presenetilo še zdravstvene delavce. Ne samo, da sem zdrava, ampak tudi rastem, čutim, vidim, vonjam, slišim, ljubim ... Marijina roka me je v življenju popeljala tudi na pravo pot življenja po veri, saj sem se v obdobju odraščanja in mladostne vihravosti srečevala z različnimi pastmi, ki so dandanes mladim postavljene na vsakem koraku.

Spoznala sem, kako tanka je meja med 'pravo' in 'napačno' potjo ter da je izbira slednje veliko lažja, privlačnejša. Vem, da danes brez Marijine pomoči ne bi živela življenja v polnosti, ampak bi nenehno iskala poti k osebni dopolnitvi mimo Izvira žive vode.

Marija mi je poslala na pot čudovitega fanta, s katerim bom gradila življenje in družino. Marija mi vsak dan mnogo daje na različne načine: bodisi prek nasmeha družinskih članov ob jutranji kavi ali pa prek 80-letnega soseda, ki mi kljub nekajletnim borbam s kemoterapijami pomaha in se nasmehne, ko mimo njega drvim na delo. Marija daje, daje, daje ... Samo videti je treba – in se ne prenehati zahvaljevati.

(Nadaljevanje na str. 38)

SVETNIK 20. STOLETJA

**BL. JERZY
POPIELUSZKO
(1947–1984),
duhovnik za čudeže,
mučenec za svobodo**

»Resnico je v življenju potrebno postaviti na prvo mesto, če nočemo, da bi našo vest prerasla plesen. Živeti po besedah resnice lahko veliko stane, včasih je tvegano, toda kot je govoril poljski primas in kardinal Stefan Wyszyński: 'Samo za plevel se ne plača. Za pšenično zrno resnice je treba plačati' ...«

Stara značilna poljska vas Okopy je dišala po končani žetvi, mami Marianni Popieluszkó pa je srce govorilo, da bo njen četrti otrok privekal na svet v nedeljo. Zgodilo se je 14. septembra 1947 v sivi, nevpadljivi, številnim ostalim podobni hiši sredi vasi, rodil se je deček Alfons, ljubkovalno Alek. Družina se je preživljala s sedemnajst hektarjev veliko kmetijo, življenje je bilo težko, saj je bilo treba po ukazu oblasti del pridelka oddati državi. Alek je bil najbolj slaboten od otrok, a marljiv in priden v šoli. Mama mu je vedno govorila: *»Če hočeš naravnost v nebesa iti, moraš ljudi ljubiti, Boga ljubiti. Ljubiti s srcem in*

z dejanji, pa boš v nebesih z angeli.«

Vsa družina se je vsak dan zbrala pri molitvi in Alek je že kot majhen rad postavljaj oltarčke, zlagal podobice in križe, delal kapelice, od prvega razreda osnovne šole pa je vsak dan hodil štiri kilometre skozi gozd v cerkev, ne glede na letni čas in vremenske razmere. V srednji šoli pa so starše celo opozorili, da preveč časa nameni cerkvi in molitvi, kar tedanji politični oblasti ni bilo po volji.

Leta 1965 je opravil maturo in sklenil, da bo šel v semenišče v Varšavi. Bil je v dobrih odnosih z duhovnikom Czesławom Mietkom, ki je na vsakotedenskih predavanjih

klerikom razlagal, da svetništvo ne temelji na čudežih ali drugih nenavadnih dejanjih, temveč se začenja z doslednim izpolnjevanjem čisto vsakodnevnih obveznosti. To se mu je vtisnilo v srce in temu je sledil v svoji poklicanosti.

Leta 1966 je bil poklican v vojsko, kjer so na mlade klerike vršili ideološki pritisk, da bi spremenili njihovo razmišljanje. Nekega dne je komandir Popieluszkę ukazal, naj sname prstan – rožni venec, saj ogroža varnost in lahko povzroči poškodbo. Mladenič je odgovoril, da tako kot ima on, nadrejeni, na prstu poročni prstan, ki ga ne moti, tudi njega ne moti rožni venec. Za to je bilo strogo kaznovan.

Bil je šibkega zdravja, in ker je bilo njegovo življenje na nitki, bi bil skoraj predčasno posvečen. A si je opomogel in 28. maja 1972 postal

duhovnik ter si izbral ime Jerzy. Tako so ga začeli vsi klicati Jurek namesto Alek. Za geslo pa si je izbral misel: »*Da ne bi postal far ...*«. Far naj bi bil tisti, ki se najraje zapira v župnišče in se ukvarja s svojimi zadevami, v srcu pa nima prav veliko ljubezni do ljudi. Sam je želel biti čim bolj na voljo ljudem in to je v svojem življenju tudi izpolnjeval. Služboval je v različnih krajih: v župniji sv. Trojice v Zabkakh pri Varšavi (danes se tam nahajata spomenik in spominska tabla), v naselju Anin (kjer je živel v starem cerkvenem poslopju, ki ga je oblast spremenila v kino, in maševal v majhni leseni cerkvi sredi polja), v varšavski četrti Żoliborz (tu je bil duhovnik medicinskemu osebju), v univerzitetni cerkvi sv. Ane (maševal je študentom medicine) in nazadnje v župniji sv. Stanislava Kostke v Żoliborzu. Imel je izredno karizmo, znal se je približati ljudem in jih nagovoriti. Vsi so ga imeli zelo radi. Nihče od njega ni odšel praznih rok in vsi so vedeli, da se nanj človek lahko zanese v katerikoli situaciji. Radi so ga imeli tudi varšavski železarji, s katerimi je vzpostavil poseben odnos in maševal zanje. Številnim ljudem je pomagal najti pot nazaj k veri in proč od sovraštva.

Poljska je 13. decembra 1981 razglasila vojno stanje, prepovedano je bilo vsakršno zbiranje ljudi, tudi procesije. Opolnoči so pridržali več kot tri tisoč ljudi in aretirali skoraj

deset tisoč sindikalnih aktivistov. Uvedli so policijske ure, prepovedali biti ponoči na javnih mestih. Prepovedali so Neodvisni Sindikat Solidarnost. Mesto je bilo polno oklepnih vozil, tankov in vojakov. Demonstracije so zadušili, bile so tudi smrtne žrtve. Duhovnik Jerzy je obiskoval zapornike, jim nosil pakete, ob vsem pa ni pozabil na vojake, ki so morali opravljati svoje delo in nadzor in je ljudi spodbujal, naj tudi njim namenijo kak topel obrok, kavo. Sam jim je prinesel tudi obhajilo, ki ga je kljub politični situaciji večina hvaležno sprejela.

V zgodovino in srca pa je se je duhovnik Jerzy zapisal še z večernimi mašami za domovino, na katere je prišlo toliko ljudi, da v cerkvi ni bilo dovolj prostora, saj so prihajali z vse Poljske. Vodilo duhovnika Jerzya je bilo: *»Ne daj se premagati hudemu, temveč premaguj hudo z dobrim«*

(Rim 12,21). Njegove maše so bile oaza, priložnost za globoko molitev in odpuščanje. Zaradi njih so se številni vrnili k veri in ljubezni do soljudi in Boga. Novica, da je v Žoliborzu sveta maša za domovino, kjer mašuje »duhovnik za čudeže«, se je širila po vsej Poljski in ljudje so hiteli tja.

Komunisti pa so se bali velikih množic, zato se je začela akcija zastraševanja. Duhovnika so obtožili politične propagande, čeprav v njegovih pridigah nikoli ni bilo nič političnega. Duhovnik Jerzy je naprej dobival grozilna pisma, naj preneha s svetimi mašami, nato pa doživel tudi direktne napade, vlom, prisluškovanje, bil je zaprt, označili so ga za nevarnega prestopnika. Zanj se je zavzel škof Glemp in je bil izpuščen, a se ustrahovanje in redni nadzor ter mučna zasliševanja niso ustavila. Bilo je vedno huje, podtikali

Maj-junij 2020

19

so mu tudi eksploziv in druge predmete, da bi dokazali, da je politično aktiven proti državi in ga tudi javno preko medijev sramotili.

Njegovi zvesti verniki so se zavedali, da je njegovo življenje v nevarnosti, zato so poslali pismo kardinalu Glempu s prošnjo, naj ga pošlje v Rim in mu reši življenje. Kardinal se je odločil, da ga bo poslal le, če bo duhovnik sam to želel, Jerzy pa je dejal, da bi šel le zaradi pokorščine. Ostal je. 13. oktobra 1984 so mu s službenim vozilom sledili trije uslužbenci Ministrstva za notranje zadeve. Eden izmed njih je vrgel kamen, a spretni voznik se je izognil in prvi atentat na duhovnika se ni posrečil. V ponovnem poskusu so bili uspešni.

V poročilih so objavili novico, da je bil Popieluszkó ugrabljen. Začeli so ga iskati, moliti in darovati zanj svete maše. 30. oktobra 1984 ponoči so iz Visle potegnili njegovo truplo. 3.

novembra 1984 je bil pogreb, ki se ga je udeležila nepregledna množica ljudi z vse Poljske. Kardinal Glamp je na njegovem pogrebu dejal: *»Odpuščamo morilcem duhovnika Popieluszkó. Do nikogar ne čutimo sovraštva, prosimo samo, da bi Bog sprejel nedolžne žrtve nasilja, da bi sprejel čistost našega srca z željo po pravičnosti, ki bo očistila družbo vsakršnega brezzakonja v ljubljeni domovini.«*

Že v času pogreba so se dogajali čudeži. Znan je primer moškega, ki je imel Parkinsonovo bolezen. Šel je na pogreb in ozdravel. Na duhovnikov grob so začeli prihajati verniki, ki so stali tudi v kilometrskih vrstah, ne glede na vreme. Tja je leta 1987 poromal tudi papež Janez Pavel II. in pri njegovi molitvi na grobu so bili prisotni tudi duhovnikovi starši. Do danes so zabeležene in dokumentirane številne ozdravitve na priprošnjo duhovnika Jerzyja.

Za blaženega je bil razglašen 6. junija 2010, slavja se je udeležilo 200.000 ljudi, 120 škofov, 1.600 duhovnikov in duhovnikova 90-letna mati. Goduje 19. oktobra.

Prigoda:

Duhovnik Jerzy je vse razdal. Nekega dne v času vojnega stanja je k njemu prišel mlad moški, ki so ga ravno spustili iz zapora. Potožil je, da nima čevljev za zimo. Duhovnik si je sezul lastne in mu jih podaril. Moški teh čevljev ni nikoli obul, našel si je druge, te pa spravil v omaro in danes se nahajajo v muzeju duhovnika Jerzyja.

Misli:

»Da bi ostali duhovno svobodni ljudje, moramo resnico v življenju postaviti na prvo mesto. Pomeni, da moramo pričati o resnici navzven, jo priznavati in opominjati nanjo v vseh okoliščinah. Resnica je nespremenljiva. Resnice ni mogoče uničiti s tako ali drugačno odločitvijo,

s takim ali drugačnim zakonom. Na tem v bistvu temelji naše suženjstvo. Uklanjamo se vladavini laži, ne razkrinkamo je in vsakodnevno ne protestiramo proti njej.«

»Bog se nikoli ne bo odpovedal svojim otrokom, niti takim, ki so mu obrnili hrbet. Zato ima vsak priložnost, tudi če bi kot človek popolnoma zašel, tudi če bi izgubil svoje dostojanstvo in se popolnoma prodal, ima še vedno čas. Zberi se, vzemi se v roke, vstani. Začni znova. Poskusi graditi na tem, kar je v tebi Božjega. Poskusi, kajti življenje je eno samo.« (J. Popieluszko, maša za domovino, 29. 1. 1984)

Zbrala in zapisala: Klavdija Jurišić

Vir: Milena Kindziuk, Mučenec za svobodo

Viri slik:

<https://www.solidarnosc.rzeszow.org.pl/>

<http://www.fundacijapopieluszko.pl/>

<https://wspolczesna.pl/>

<https://misericors.org/>

MOLITEV

»Nam, ki nas mučijo telesne rane in fizične bolečine, pomagaj, Marija.

Nas, ki nas tako pogosto prežemajo nemir, dvomi in obup, spodbudi, Marija.

Nam, ki smo ponižani, včasih oropani pravic in človeškega dostojanstva, daj pogum in vzdržljivost.

Nam, ki si prizadevamo obnoviti obličje te zemlje v duhu evangelija, izkaži materinsko skrb, Marija.

Nam, ki se v trudu in znoju bojujemo za resnico, pravičnost, ljubezen, mir in svobodo v naši domovini, ponudi roko pomoči, Marija.«

(Premišljevanja ob rožnem vencu, J. Popieluszko)

Maj-junij 2020

21

MEDŽUGORSKA HIMNA

Ko pridemo v Medžugorje in se po več urah vožnje zberemo pri večerni maši – kaj nam takrat privre iz srca? *Došli smo ti, Majko draga ...*, pesem, ki izrazi vse, kar čutimo in nosimo v svojem srcu, vse, zaradi česar smo se podali na pot!

Vsi romarji smo jo že peli, pa se nam zgodi, da med petjem umolknemo, ker enostavno ne znamo/nimamo besedila.

Zato smo se odločili, da besedilo celotne »medžugorske himne« objavimo. Pa ne le to! Končno imamo namreč tudi uradno verzijo prevoda v slovenski jezik. Vemo, da med slovenskimi romarji kroži še nekaj različic te pesmi, a bi bilo prav, da »se prime« ena, da je potem petje različnih skupin romarjev res enotno in ubrano.

Prevod je delo ekipe pod vodstvom duhovnika Dinka Bizjaka, ki je tudi poskrbel za skladnost slovenskega besedila z melodijo. Delo, ki so ga opravili in za katerega smo zelo hvaležni, ni bilo lahko, a je bilo narejeno z veliko ljubeznijo. Zato sem prepričana, da bomo ta uradni slovenski prevod peli s toliko večjim spoštovanjem in zavzetostjo.

Za glasbenike naj povemo, da se pesem dobi tudi v drugi tonaliteti (D-dur), prav tako pa se dobijo note tudi za štiriglasno petje.

In kdo je avtor te največkrat zapete in največkrat prevedene hrvaške pesmi, ki je poznana tako rekoč v vsakem kotičku Zemlje? Njeno besedilo in melodijo je napisal p. Stanko Vasilj.

P. Stanko Vasilj se je rodil 20. julija 1920 v Medžugorju. Po 4-letni

ljudski šoli se je leta 1931 vpisal v gimnazijo na Širokem Brijegu, ki jo je končal leta 1940. V semenišču je bil najprej na Humcu (1940–1942), nato pa še v Mostarju, Veljaci in Čitluku (1942–1944), kamor so se bogoslovci preselili zaradi vojne nevarnosti. V frančiškanski red je stopil leta 1937 na Humcu, v duhovnika je bil posvečen leta 1943. Svojo duhovniško pot je začel v župniji Vitina leta 1944. Partizani so ga skupaj s patrom Jankom Bubalom zaprli v Ljubuškem, kjer sta preživela 45 dni v nemogočih razmerah. Med

služenjem vojaškega roka (1947) je bil na sodnem procesu krivo obtožen, zaradi česar je bil v vojnem zaporu v Petrovaradinu 9 mesecev in 6 dni. Potem je bil še enkrat obsojen na 10 let strogega zapor s prisilnim delom, izgubil je tudi državljske pravice. V zaporu, kjer je bil tudi mučen, je bil 7 let, do 1954. Ko je prišel na svobodo, je duhovniško službo opravljal v različnih krajih.

Vodil je mnoge ljudske misijone in pisal prispevke za različne verske časopise. Bil je glasbeno izredno nadarjen. Skupaj s patrom Vinkom Dragičevićem sta 25. junija 1981 iz Humca prišla v Medžugorje pogledat, kaj se tam dogaja. Odtlej je v svoj rojstni kraj prihajal vsak dan, vodil petje pri večerni sveti maši in spovedoval. Medžugorska himna je bila prvič izvajana 30. 8. 1981 pri večerni sveti maši.

P. Stanko Vasilj je umrl 30. junija 1993.

Zbrali Petra in Mirjam

Viri: Medžugorje (monografija)

<https://www.medjugorje-info.com/hr/kultura/medugorska-himna>

*Foto: arhiv, Radiopostaja MIR
Medžugorje*

KRALJICI MIRU

Avtor glasbe:
fra Stanko Vasilj

1. K Te - bi smo pri - šli, o Ma - ti,
2. Ce - la Cer - kev gle - da na - te
3. Bi - ja - ko - vo tvo - je ma - lo,
4. Hva - la, Ma - ti, za lju - be - zen,
5. Zbogom, o mi - ru Kra - lji - ca,

1. z vseh stra - ni te na - še ze - mlje;
2. kot mo - go - čno Po - mo - čni - co;
3. z njim pa ce - lo Me - džu - gor - je,
4. ki jo tu de - liš o - bil - no,
5. k Te - bi bo - mo se vr - ni - li;

1. svo - jo bol Ti po - to - ži - li,
2. Ti o - či - sti nas, o - bje - mi,
3. nam raz - gla - ša Tvo - jo sla - vo,
4. svo - jo da - je - mo o - blju - bo:
5. vse - ga hu - de - ga nas va - ruj,

1. i - zro - či - li svo - je že - lje.
2. ra - zo - de - ni vso Re - sni - co!
3. Te - be hva - li naj in po - je.
4. bolj - ši bo - mo kot bi - li smo.
5. mi pa bo - mo Te lju - bi - li.

Odpev

Ti po - glej nas, po - to - la - ži,
bla - go - slov nam svoj po - da - ri;
Je - zu - su nas pri - po - ro - či,
Ma - ti mi - ra, pro - si za nas!

KRALJICI MIRA (hrvaško
besedilo, ki se poje v Medžugorju)

1. Došli smo Ti, Majko draga,
sa svih strana ove zemlje;
Donijesmo Ti jade svoje,
i u njima svoje želje.

Pripjev:

**Pogledaj nas, utješi nas,
svoje ruke stavi na nas;
svome Sinu preporuč, i
Majko mira, moli za nas!**

2. Cijela Crkva gleda u Te,
k'o u zvijezdu zadnjeg spasa.
Očisti nas, zagrli nas,
molimo Te iz sveg glasa.

3. Bijakovo Tvoje malo,
Međugorje cijelo s njime,
razniješe Tvoju slavu,
proslaviše Tvoju ime!

4. Za svu ljubav, Majko draga,
što je ovdje na nas izli.
Dajemo Ti obećanje,
biti bolji, neg' smo bili!

5. Zbogom, Majko, nado naša,
opet ćemo ovdje doći.
Čuvaj nas od sviju zala,
i po danu i po noći.

Maj-junij 2020

25

VIDKINJA MARIJA PAVLOVIĆ LUNETTI ZA SLOVENCE

Na Exodus TV je bil na sveti večer obsežen intervju z Marijo Pavlović Lunetti, ki ga je vodil Frenk Muzek (prevod Dragica Čepar). Zaradi njegove bogate vsebine smo zaprosili Exodus TV za dovoljenje za objavo. Zelo prijazno so nam to dovolili, hvala! Tokrat objavljamo tretji del.

Frenk: Mnogi ljudje po svetu živijo v težkih okoliščinah zaradi pomanjkanja, revščine, vojn, ki ustvarjajo vedno nove begunce. Kako ti doživljaš Marijino držo do teh problemov v svetu?

Marija: Marija je mati, zaščitnica in zagovornica. Mi pravimo, da je naš advokat. In ona je tukaj prav zaradi tega, da nam pove, da nismo sami, da je ona z nami, da ona moli za nas, da je naša priprošnjica. In da nam pove, da je življenje minljivo, da se

moramo v tem življenju odločiti za dobro ali za zlo, za Boga ali proti Bogu, za vojno ali za mir. Semkaj je Marija prišla z imenom Kraljica miru: »Jaz sem Kraljica miru.« Pravi mir, je rekla Marija, prihaja samo od Boga po molitvi. Zato mi molimo in resnično želimo, da se ta luč miru, ta kvas miru razširi iz Medžugorja po sporočilih Kraljice miru po vsem svetu. In hvala Bogu, rodile so se številne molitvene skupine, številna gibanja, številne skupnosti. Številni ljudje so se spreobrnili in začeli prinašati mir, živeti mir v svojih družinah in moliti za mir. To, kar Marija naroča: »Molite za vse tiste, ki so oddaljeni, ki niso spoznali Božje ljubezni.« To pomeni, da smo mi tisti, ki bomo pričevali. Zato nam Marija vedno zagotavlja: »Jaz molim za vas, blagosloviljam vas s svojim

materinskim blagoslovom, da bi vztrajali, da bi bili močni v veri in v pričevanju.«

Frenk: Zanimivo, da je Marija na začetku dajala sporočila samo za medžugorsko župnijo in da so se mnogi ljudje spravili med seboj.

Marija: Da. In mi smo bili ljubosumni na ta sporočila. Ko so ljudje prihajali in nas spraševali, kaj je s temi sporočili, ali so tudi zanje, smo rekli: »Ne, ne, to je samo za župnijo.« Tedaj je Marija rekla: »Ne samo za župnijo, ... ne samo za vas, ne bodite egoisti, ampak delite.« Tako je Medžugorje iz male vasice, iz male župnije postalo veliko svetišče. Ne zaradi neke zabave, hotela, masaže, zdravilne vode, ampak zaradi molitve. Marija je napravila to mesto, to je Marijino mesto, ki ga ne more nihče uničiti, ker je njeno. Marija ga je hotela v tem kamenju, kjer ni bilo nobene naravne lepote, in postaja najlepše mesto na svetu, ker je tukaj Marija.

Frenk: Toda najprej je hotela vzgojiti vas, župljane ...

Marija: Marija je poiskala nas, župnijo in župnika in prosila, da se daruje sveta maša. In župnija je začela duhovno rasti in vsi mi tudi. Marija nam daje svobodo, Bog nam je dal svobodo. Spomnim se, v nekem sporočilu nam je Marija rekla: »Jaz se klanjam pred svobodo, ki vam jo daje Bog.« To se nam je zdelo čudno in hkrati lepo, ker smo videli,

da je Marija posrednica med Bogom in človekom. In to je nekaj čudovitega.

Frenk: Kako ti doživljaš problem beguncev in migrantov?

Marija: Zame to ni problem. Mi pravimo, da je nastopila globalizacija celega sveta. Celo mala mravljica ne živi več tam, kjer se je rodila, ampak prepotuje kdo ve koliko kilometrov na cvetlici, ki pride npr. iz Afrike v Evropo. Ljudje so se vedno premikali. Seveda je danes to drugače, ker izgublamo identiteto kot katoličani, izgubili pa smo jo tudi v novih pojavih, v materializmu, porabništvu, egoizmu in v modernih ideologijah. Marija nam pravi, da vse to mine, samo Bog je tisti, ki ostane.

Foto: J. Burazer,

<https://www.youtube.com/watch?v=fHycsfkibLY&feature=share&fbclid=IwAR09AFgyrq-ySFHk-XtnjArb0XpCuROVELrS443Ay3tOAFLOX1QV6h3ZF7U>

DVIGNI ME, GOSPOD

Gospod Jezus, zahvaljujem se Ti za vse trenutke,
ko Te lahko srečam v sveti evharistiji,
da se pogovarjam s Tabo in čutim Tvojo bližino.
Ta čas je najbogatejši, ker je napolnjen s Tabo,
čeprav se težko zberem in ne znam umiriti svojih misli,
da bi se s Tabo srečal doma.

Hvala, Gospod, ker morem biti pred Tabo takšen, kot sem,
da Ti lahko odprem svojo notranjost in jo vidim pred Tabo.
Vem, da me sprejemaš z naklonjenostjo in s
potrpežljivostjo,
zlasti ko sem daleč in poslušam namige hudobnega duha.
Pošiljaš mi svojo Mater, da bi me ovila
s svojo bližino in bi se pod njenim plaščem
razbila moja trdota in počasnost.
Ona mi kaže, da je v Tebi izvir življenja in ljubezni,
odpira me iz ujetosti, dviga iz nemoči in vabi,
da bi se pogovoril s Tabo, tako kot si se Ti s Petrom.

Ali me imaš rad, ali si še moj prijatelj, me sprašuješ.
Moja glava vedno bolj pada navzdol, težko mi je,
ker tega prijateljstva nisem postavil pred vse drugo.
Vidim vse svoje izdaje, zatajitve,
pozabljanja, ravnodušnosti, napuh
in vso temo, ki je mogoča.
Kljub temu pa mi Ti podajaš svojo prijateljsko roko,
odpuščaš mi in me dvigaš v odprti odnos zaupanja in vere.

Gospod Jezus, bil si pokopan v grob,
da bi me dvignil iz grobov, v katere se skrivam.
Vabiš me, da se usedem s Tabo in potem
mi spregovoriš besedo rešitve,
me okrepiš s kruhom in z vinom svoje ljubezni.
Prosim Te: kakor so moji grehi Tebe povzdignili na križ,
tako Ti dvigni mene za odprt in zvest odnos
in mi, skesanemu, odpusti.

Primož Krečič

Foto: Radiopostaja MIR Međugorje

JEZUS JE ZMAGOVALEC NAD VSEM

Medžugorski p. Tomislav Pervan je eden od tistih, ki so preživeli okužbo s koronavirusom. Ker je najbolj verodostojno tisto, kar je nekdo doživel na lastni koži, povzemamo del intervjuja z njim, ki je bil objavljen v Glasniku mira.

V medžugorskem svetišču ste spovednik, duhovnik redovnicam in oseba, ki je prebolela koronavirus. Kako se je to zgodilo?

Ne vem, kdo je virus prinesel v Medžugorje, nekateri pravijo, da se je p. Ante Kutleša okužil v spovednici. To je nepreverjeno. Jaz sem 23. marca občutil vročino, podobno kot pri gripi. Obvestil sem svojo sestro, ki ima lekarno, in takoj mi je priskrbelo zdravila in čaje. Poskušal sem funkcionirati, a ni šlo. Obležal sem. V soboto, 28. marca, je bil test na koronavirus pozitiven pri meni, pokojnem p. Anti Kutleši in še treh redovnicah. Že pred tem pa je v javnost prišla novica, da je okužena »neka sestra, ki je prišla iz Italije«. Nekdo je očitno prekršil svoj etični medicinski kodeks in razglasil, da je okužena redovnica. Sledili so grdi komentarji na portalih, ki jih nisem bral, ker jih zaradi bolezni nisem mogel.

Sam sem molitvenim skupinam, ki jih vodim na aplikacijah Viber in

WhatsApp, sporočil, da sem pozitiven na virus in se priporočil v molitev. Že istega večera se je na družbenih omrežjih pojavil zapis, da je »najbolj znan medžugorski spovednik p. Tomislav Pervan okužen s koronavirusom«. S tem, da sem se izpostavil, sem želel zaščititi redovnice ... Ob tem se je pokazal nekrščanski vidik človeške narave: da se ljudje hitro obrnejo proč od bolnih in šibkih, prav kakor nekoč od gobavcev.

Nihče ni namerno zbolel. Ni mi všeč izraz *okužen s korono*, bolje je *zbolel za korono*. Tisti, ki jim je bila ta bolezen prihranjena, bi se morali zahvaljevati Bogu. V petek, 3. aprila, sem bil na slikanju pljuč in testiranju

krvi. Na pljučih ni bilo večjih sprememb. Tudi krvni izvid je bil dovolj dober. Ostala pa je vročina, okoli 37,5. Zato sem še jemal zdravila. Večje izboljšave sem začutil v velikem tednu, še bolj pa na samo veliko noč, ko sem imel občutek, da sem tudi sam vstal od mrtvih. Bil pa sem še šibek. 23. aprila je bil test negativen in enako 27. aprila.

Torej sem prebolel to strahoto, ki ji v svetu še ni videti konca. Želel bi se zahvaliti vsem, ki so zame molili, se me spominjali ...

Kako ste se počutili, telesno in duhovno? Od kod ste črpali moč?

Ko se človek sooči z nečim, česar ne pozna, s čimer se ves svet bori, ga zgrabi panika. Še posebej, ker smo spremljali potek bolezni pri p. Anteju. Jaz nisem imel težav z dihanjem, ne kašlja, ne bolečin. Bil sem le zelo šibek, nisem mogel ne jesti, ne delati ...

Duhovno pa se človek pripravlja na najhujše. Razmišljaš o mislih, dnevih, letih in na koncu vse doumeš. Poskušaš zaokrožiti svoje življenje, ga dati Gospodu v roke, prepustiti se njegovi volji in moliš: »Gospod, če me potrebuješ, sem tukaj.« Razmišljal sem tudi o Lazarjevem vstajenju. Sestri sporočata Jezusu: »Gospod, tisti, ki ga ljubiš, je bolan!« Jaz pa sem dodal: »Gospod, tisti, ki te ljubi, je bolan.«

Leta 1979 sem na srečanjih s pokojnim prof. Ivančičem duhovno

izkusil živega Boga. Po takšni izkušnji ni težko verovati, da Gospod posega v življenje človeka. To sem izkusil nešteto krat tudi v spovednici. Gospod vidno in oprijemljivo posega. Vsak dan sem poskušal moliti brevir. Ves čas sem ponavljal molitev ruskega romarja in molil rožni venec Božjega usmiljenja. Rožni venec v roki, nad posteljo pa moja velika ljubezen, Marija iz Guadalupe. K njej sem se zatekal.

Molitve so bile kratke, saj dolgih nisem zmoget. Hkrati pa sem se izročal Gospodu. Lansko leto sem imel zlato mašo. Petdeset let duhovništva ni malo in hvaležen sem Gospodu za vsak dan ... Vsi mi po obhajilu molimo *Duša Kristusova* ... Pogosto to molimo avtomatsko, čeprav so ti vzkliki globoko teološki. »Od Tebe se ločiti ne pusti me!« – ali potrebujemo močnejšo tolažbo?!

Zatekal sem k svoji pokojni materi, ki je bila sveta ženska (prav na datum njene smrti sem dobil potrditev, da sem negativen), k prof. Ivančiču, vsem svetnikom. Tudi v bolezni nismo sami ...

Želel sem si, da bi bil na končno

srečanje z Jezusom pripravljen in da bi bilo to srečanje res osrečujoče in bi se Gospod in jaz prepoznala.

Kako so Vam pomagale zdravstvene službe in vztrajnost v veri?

Verjamem, da je Gospod vse ustvaril, da nam služi v dobro. Daje nam zdravnike, v telesu pa je ustvaril obrambne mehanizme. Lahko sem srečen, da nisem bil hospitaliziran, v bolnici so vsi okrog tebe v »skafandrih«, ti pa si »nevaren« vir okužbe. Z medicinskim osebjem sem se pogovarjal po potrebi. Hvala jim za prijateljske nasvete in pripravljenosti pomagati. Hvala moji sestri!

Potrebujemo duha vere in solidarnosti v veri (v Jakobovem pismu beremo: »Veliko moč ima molitev pravičnega«, številni so

molili zame) in izročitev Gospodovi volji.

Pri svojem delu ste opravljali številne dolžnosti. Ste tudi dolgoletni spovednik. Kaj je človek iskal in kaj išče danes v smislu življenja?

Govoriti moramo iz lastnih izkušenj. Skoraj 20 let sem redno v spovednici in tam ni malih, učenih, neukih, bogatih, revnih. Ko človek prestopi prag spovednice, išče odpuščanje, smisel svojega življenja, kesa se, želi začeti znova. Vsak pride pomiriti dušo, stopiti Gospodu nasproti.

Pozabljamo na dejstvo, da je Jezus na veliki četrtek postavil evharistijo in s tem zakramentom razložil dramo velikega petka. Žrtev na križu se obnavlja pri sveti maši. Prvi Jezusov dar po vstajenju je zakrament sprave, odpuščanje grehov. Jezus je začel

novo stvarstvo. Učencem zaželi MIR in jih potem pošilja, tako kot je njega poslal Oče. Vanje dahne: »Prejmite Svetega Duha.« Sledi odpuščanje grehov, s katerim nastaja novi svet: »in izlil je Svetega Duha v odpuščanje grehov.« Duh ustvarja novega človeka, novo stvaritev. To je smisel velike noči in osebne spovedi. Biti novi človek.

Mnogokrat sem doživel, kako so se nekateri še leta zahvaljevali za milost dobre spovedi, ki jim je spremenila življenje. Na žalost je zahodna Cerkev uvedla spokorna bogoslužja, ko vsi ljudje pred Gospodom priznavajo svoje grehe in se kesajo (kot starozavezni Izraelci). V novi zavezi pa je Božja Beseda postala v Jezusu Kristusu oseba in stopa pred vsakega posamezno – in isto pričakuje od človeka! Zato bo šele po osebni spovedi vidna sprememba. Brez obnove zakramenta spovedi ni obnove Cerkve, ni novega človeka, ki si ga je zamislil Jezus. O tem govorijo vsi papeži! Spoved je najčudovitejši dar človeku, ki je padel v greh in nesmisel. Zato je Medžugorje magnet za tolike, ki ne vidijo smisla in jih nič ne more izpolniti. Hudič pa nudi prevaro in po Jezusovih besedah je lažnivec, ki ubija človeka in ga pusti izkrvaveti.

Na kakšen način pomagati verniku, da bo odgnal strah in prišel v svetišče, v katerem bo našel svoj mir?

V Pavlovih pismih je vedno poudarjeno upanje! ... Tudi v Medžugorje človek prihaja z upanjem, da se bo nekaj spremenilo. Povzpne se na Hrib prikazovanj in na Križevac, nato pa »zmehčan« v duši in srcu pride v spovednico. Včasih je vsaka beseda odveč. Oseba se spove, duhovnik položiti roko nanj – prosi Sv. Duha – in imamo novega človeka, ki odide srečen, razbremenjen. Še prej pa mora hoditi za Gospodom!

Pomembno vlogo v avtobusih imajo vodiči, ki osebe pripravijo na spoved s temeljitim izpraševanjem vesti. Mnogi grehi, za katere posamezniki menijo, da niso grehi, priplavajo na površino, kar je veliko olajšanje. Ljudje morajo zadihati s polnimi pljuči, saj nam greh preprečuje globoko dihati. Še posebej, če se v duši nalaga več desetletij.

Kako so teološko utemeljena aktualna sporočila iz svetišča in kako jih razlagati?

V vsej zgodovini Cerkve so bila prikazanja diagnoza stanja v svetu in poskus terapije za konkretno stanje. Sporočila imajo redno svetopisemsko vsebino, a v sodobni obliki. Nobenega novega nauka! Slediti moramo Gospodu Jezusu in po njegovih besedah spremeniti svoje življenje.

V. Čutura, Glasnik mira 2020/4

Prevod: Klavdija Jurišić

Foto: Dani

RAZMIŠLJANJE

MARIJA PRIPRAVLJA NOV ČAS

Pandemija koronavirusa nam je odprla oči. Ugotavljamo, **da živimo v apokaliptičnem času**. Tudi letošnji postni čas in velika noč sta bila posebna kot še nikoli v zgodovini. Svete maše so se darovale na zaseben način, predvajali so jih tudi po sredstvih javnega obveščanja. Vendar **zakramenti se ne morejo deliti brez prisotnosti ljudi**. Zato ta začasna odprava delitve zakramentov kliče k resni presoji. Z oddaljenostjo se namreč ljudje lahko kmalu ohladijo in odvrnejo od zakramentalne prakse.

Po drugi strani je zgodovinski čas, ki ga živimo, pomemben. **Eno je pogled nanj s človeškimi očmi**, pogledati pa ga moramo tudi v luči Božje previdnosti in dogajanja na

daljši rok. Občutili smo krhkost, nemoč, zaprtost v svoje bivalne prostore in okolja. Ponekod, npr. v Italiji, Španiji in Franciji, so bile še hujše omejitve in veliko žrtev. Nekateri so prepričani, **da bo šlo življenje naprej tako kot prej, vendar ne bo tako**.

Tu nam prihaja naproti Marija in nas uvaja v nove čase. Premalo resno smo vzeli njena sporočila, s katerimi nas je pripravljala na ta dogajanja. Tudi v zadnjih sporočilih je bila jasna, ko je pokazala **na pomen tega, kar se je zgodilo**. V času medžugorskih prikazovanj je **padel komunizem**, v ruski družbi je dobila **Marija pomembno vlogo** tudi v javnosti. Zahod še bolj tone v potrošništvo, kulturi smrti in

brezizhodnosti. To praznino sedaj želijo zapolniti muslimani, ki se naseljujejo v zahodni Evropi. Janez Pavel II. je poudaril, da pred nami umira svet, ki je vodil k smrti brez Boga in kesanja, saj svet brez Boga in človeškega dostojanstva nima prihodnosti.

V luči medžugorskih napovedi lahko rečemo, **da umira stari svet in se dogaja prečiščenje od vsega zla**, hudobije, krivic. Kar smo gradili brez Boga, se bo zrušilo, kar sta sejali Marija in Božja milost, bo ostalo.

Ko se je vračal iz Fatime, je papež Benedikt XVI. dejal, da del tretje skrivnosti, namreč o Cerkvi, ki gre sredi ruševin po križevem potu na goro, še ni izpolnjen. **Napadi na Cerkev bodo prišli od zunaj, pa tudi iz same Cerkve**, iz njene grešnosti, še posebno v njenem vodstvu. Pregarjanje torej ne bo prišlo le od nasprotnikov, ampak od ljudi Cerkve. To je nekaj nerazumljivega in vendar stvarnega. Zelo potrebno je, da se Cerkev prečisti in odvrne od določene miselnosti, ki ni skladna z evangelijem in je polna nasilja, privilegijev, večvrednosti. Dihati bi morala z naklonjenostjo, preprostostjo, odpuščanjem, možnostjo za nove začetke. Zato mora biti greh, ki je v Cerkvi, še bolj vzet pod drobnogled in odpravljen, ozdravljen. Cerkev se mora na vseh ravneh **naučiti odprtosti**,

pravičnosti in novega življenja.

Zlo napada od zunaj in od znotraj. V tem boju moramo slediti ljudem, ki nam hočejo dobro in pomagajo pri spreobrnjenju ter korakih novega življenja. **Ne smemo ostati v oblakih**, ampak se soočiti s stvarnostjo ter se truditi za prave korake. Naužiti se moramo duha pokore in kesanja. **Videti moramo svoje krivde**, svoje izdaje, vse, kar smo naredili slabega in s čimer smo umazali podobo Cerkve, da bo mogel Gospod v nas znova postati Odrešenik in Prijatelj.

Marija ni napovedala le zrušenja starega sveta, ampak tudi **nastajanje novega**. 25. 3. 2020 je rekla: »Jaz sem z vami vsa ta leta, da vas povedem na pot odrešenja. Vrnite se k mojemu Sinu, vrnite se k molitvi in postu. Otročiči, dopustite, da Bog govori vašemu srcu, ker satan vlada in želi uničiti vaša življenja in zemljo, po kateri hodite.« **Satan kraljuje, to so težke besede**, v današnji družbi vlada **z lažjo, nasiljem, s sovraštvom**. Vlada z relativizmom, da je vse dovoljeno in nič vredno spoštovanja.

Janezovo Razodetje govori o dveh zvereh. Prva je ekonomska moč, ki jo imajo v svojih rokah redki posamezniki in z njo, žal, delajo veliko hudega proti človeštvu. Druga zver je lažna religija, ki želi narediti iz človeka boga. Resnično religijo želi nadomestiti s češčenjem tehnike,

užitkov, športa. Satan želi uničiti človeška življenja, odvrniti ljudi od spoštovanja življenja, ki ga zahteva Bog od vsega začetka. Izbrana skupina ljudi oblikuje javno mnenje, ki je povsem hudičevo, ker je proti Bogu, življenju, zakonu, ubogim, naravi. Obstaja že tehnika za uničenje človeštva in življenja na zemlji.

Marija nas kliče, da bi spremenili miselnost. »Bodite pogumni in se odločite za svetost. Spreobrnjenje boste videli v svojih srcih in družinah, molitev se bo slišala, Bog bo uslišal vaše vpitje in vam dal mir. Jaz sem z vami in vas vse blagoslovlam s svojim materinskim blagoslovom.« **Gorje, če bomo gledali nazaj,** v stari svet, ki je svet hudiča. Ta svet propada pred našimi očmi. Bog hoče, da začne nastajati

novi svet in nas vabi, da bi ob vsem tem, kar se je zgodilo, gledali naprej. **Če bomo poslušali Marijo in Jezusa, bomo uspeli.** Kličeta nas k ločitvi od prevladujoče miselnosti sveta, v katerem izvaja hudič svoje prevare. Marija pričakuje, da se bomo zavedali, da smo ljudje in ne bogovi. Odpreti se moremo tej poti in prihodnosti. Videli bomo laž in grdoto odločitev v svetu, ki je za nami. Zato je potrebna molitev, ki odpira k resnici, k Bogu in Mariji. **Z molitvijo nas Marija pripravlja na gradnjo drugačne prihodnosti,** ki bo povezana z Bogom. Biti moramo ljudje, ki molijo in stopajo po krščanski poti naprej.

Vrnite se k mojemu Sinu, pravi Marija. Še posebej vabi tiste, ki so zapustili vero, molitev, svete maše in

padli v ateizem ali sekte, v azijsko samoodrešenje. Marija vabi, da začnemo moliti, da se odpovemo grehu, da se vrnemo k Jezusu in dopustimo, da nam spregovori na srce. Da prestopimo iz tabora hudičevih zaveznikov v tabor odrešenih. Dnevi tišine v obdobju koronavirusa so mnogim pomagali, da so se poglobili vase in **videli svoj odpad, izdaje, vso umazanijo greha in črnogledosti**, ki jo spremlja. Marijine besede so spodbuda, da bi se spravili z Bogom in zaslišali Njegovo vprašanje: **Ali me imaš rad?**

Marija nas vabi, da smo pogumni in **se odločimo za svetost**, ki je povezava Božjega in človeškega. V tem svetu **je treba iti do konca**. Zanimati nas mora izpolnitev Božje volje. Zato se oprimo roke, ki nas dviguje v življenje. Naše srce naj v polni svobodi reče ne življenju, ki smo ga živeli do sedaj, in staremu svetu, v katerem hudič ustvarja zmedo, ker ve, da je njegov čas kratek. Marija ponavlja: »Otroci moji, v trenutkih nemira in odrekanja

iščite samo obraz mojega Sina. Samo živite Njegove besede in ne bojte se. Molite in ljubite z iskrenimi občutki, dobrimi deli in pomagajte, da se svet spremeni in da moje srce zmaga. Kakor moj Sin vam tudi jaz pravim: ljubite drug drugega, ker brez ljubezni ni odrešenja.« (18. 3. 2020)

Zmaga Marije je gotova, nas pa vabi, da bi se odprli za njeno ljubezen in jo uresničili v svojih življenjskih okoliščinah. Zato moremo tudi v teh težkih časih **gledati v prihodnost z zaupanjem**: » Zato vas kličem, da bi bili vedno znova čim bolj žejni ljubezni, vere in upanja. Edini izvir, iz katerega morete piti, je zaupanje v Boga, mojega Sina.« **Z Njim in v Njem se bo začel spreminjati svet.** Po Jezusu bo nastopil svet miru, mi pa se moramo odločiti za spremembo in zaupati.

Pred nami so zgodovinske spremembe. Ne smemo jih zamuditi in zanemariti.

Primož Krečič

Maj-junij 2020

37

INTERVJU, 2. del

BRIGITA PREVC

Mlada si, gotovo si že kdaj bila na mladinskem festivalu v Medžugorju. Čeprav letos še ni odločeno, ali bo ali ne bo - zakaj bi nekoga povabila, naj se ga udeleži? Kaj je tebe na tem festivalu najgloblje prevzelo?

Mladifest je zgodba zase. Kdor je že bil na tem festivalu, bo razumel, da SSKJ ne premore dovolj močnih besed za opis občutkov, ki se v tistih dneh porajajo v Medžugorju. Kljub temu, da se na prostor pred cerkvijo zgrinja ogromna masa ljudi, je v zraku (in v srcu) čutiti neskončen mir. Vsakodnevni močni pričevanjem ljudi s celega sveta, katehezam, čudovitemu petju in glasbeni spremljavi ter večernim svetim mašam je pika na i večerni program, češčenje Najsvetejšega. Takrat pozabiš na množico okrog sebe, ne dojemaš več okolice. V miru se prepuščaš. In ko čutiš to veselje v srcu, bi želel vsem svojim bližnjim, da doživljajo in čutijo enako. Povabim vse, ki še razmišljate o prijavi na Mladifest, da se prijavite katerikoli slovenski skupini.

Rada pa bi opozorila še na to, da se mnogi starejši ne odločijo za festival zaradi mnenja, da je namenjen mladim. Čeprav nosi ime Mladifest, nima nobene starostne meje. Mislim,

da je mladih udeležencev približno polovica, ostalo so starejši.

Kako ste danes verni mlajši? Kaj mladim pomeni Marija?

Nedolgo nazaj sem na socialnih omrežjih prebrala zapis: »Smo v letu 2020, pa nekateri še vedno verjamejo v takšne pravljice.« V celotnem kontekstu smo bili 'nekateri' mišljeni mi, kristjani. Sprva sem se čutila prizadeto in ranjeno, kasneje pa sem se zamislila. Vera v zadnjih časih res velja za nekaj zastarelega, cerkev pa za prostor, kamor hodijo stare mame. Kristjani smo mnogokrat označeni za 'zategnjene', 'nemoderne' in nezmožne lastnega razmišljanja (ovce v napačnem pomenu besede). Predvsem mladi smo zato potisnjeni iz družbe ter nemalokrat zaradi svoje vere celo žaljeni in zasmehovani. Ponudba, ki jo imata danes moderna industrija in svet, usmerjen v doseganje lastnih ciljev ter v katerem je os vrtenja okrog samega sebe, mlade hitro spravi na pot, ki ne vodi za Kristusom. Hudobni duh na povsem neopazen način zaseda srca mladih, ki z željo po potrditvi iščejo vklop v 'kul' sodobno družbo. V poseben izziv mi je bilo zato tudi delo s skavtsko mladino. Skupaj z Gašperjem, s katerim sva nekaj let vodila skavtsko skupino 15-ih fantov

in deklet, sva želela mladim predstaviti predvsem to, da vera ni nekaj, česar se moramo sramovati, ampak da smo lahko tudi Kristjani v družbo sprejeti s spoštovanjem. Z dejanji lahko pokažemo privlačnost, lepoto in srečo naše vere ter da je tudi »človek, ki hodi v cerkev« lahko moderen in urejen, gre s prijateljem na pijačo ali zabavo, se ukvarja s športom ... a obenem z vrednotami, ki jih uči naša vera, zagovarja svoja stališča (kot pravi sestra Cornelia v Medžugorju: »Spoštuj drugo, brani svoje«). Tako sva s srednješolci na vrhuncu pubertete lahko odkrito kramljala o povsem posvetnih stvareh, po drugi strani pa sva jim

omogočila tudi izkušnjo Medžugorja. Kljub temu, da je kdo od njih že z eno nogo na 'napačni' poti, sem prepričana, da ga je obisk Marije prevzel in bo Ona poskrbela, da se bo vrnil.

Kako pa gledaš na prihodnost? Ali je človekova prihodnost nekaj, na kar lahko vplivamo, o čemer lahko odločamo, ali je nekaj, kar je treba enostavno sprejeti iz Božjih rok?

»Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase« (Mt 6,34). Živim iz dneva v dan in stremim k doseganju svojih ciljev, hkrati pa se zavedam, da življenje ne poteka vedno tako, kot si zamislimo. Pripravljena sem na zmage in padce,

obenem pa vem, da človek obrača, Bog pa obrne. Ob zahvaljevanju, prošnji in molitvi bo vedno obrnil na prav (kot vselej do zdaj).

Kaj pa tvoja osebna prihodnost? Imaš zase kakšne posebne načrte?

Trenutno sem z mislimi najbolj usmerjena v ustvarjanje doma z zaročencem Gašperjem, ki bo letos septembra postal moj mož. Želiva si ustvariti družino, rasti drug ob drugem in po najboljših močeh živeti življenje po Božji besedi. Hvaležna sva, da sva oba odraščala v lepih in urejenih družinah z zgledom vere ter

da je bilo obema omogočeno nemoteno učenje in izbira zelenega študija. Blagoslovljena sva s službami, ki nama vsakemu na svoj način omogočajo razvijanje darov in talentov. Ob razvijanju v poklicni smeri pa v meni prednjači želja po – biti dobra žena in dobra mama.

Brigita, najlepša hvala za vse tvoje misli in spodbude, za mladostno iskricost in za pričevanje o tem, kako je, če se zaupamo naši nebeški Mami.

Intervju pripravila Mirjam Sterle

RAZMIŠLJANJE

VSE VAS LJUBIM ...

Spodbude s. Emmanuele ob Marijinem sporočilu 25. aprila 2020

Naj bo ta čas za vas spodbuda za osebno spreobrnjenje. Besedi »ta čas« lahko razumemo kot »čas preizkušnje«. Marija v sporočilu ni omenila besede virus, kljub temu pa lahko razumemo, da govori o tem. Spodbuja nas, naj ta čas izkoristimo za osebno spreobrnjenje. Mogoče tega časa ne bo več. Spomnim se, da so se v pogovoru neke osebe z dušami v vicah duše pritoževale, da so v času bivanja na zemlji nekoristno izgubile veliko časa. Ta čas, ki ga nam Bog daje, je za nas pozitiven čas, čas, v katerem moramo rasti. Marija nas tako vabi k osebni spreobrnjenju.

Sedanji svet še vedno išče srečo in potešitev v materialnem svetu,

podobno kot je iskal sv. Avguštin, dokler ni prejel milosti spreobrnjenja. Potešitev iščimo pri Stvarniku. Vabim vas, da postavite smer in cilj te poti. Če je vaš cilj Bog, boste imeli mir. On je vse, po čemer vas najbolj žeja. On, ki vam daje to žejo in ki se vam daje. Nekega dne je Devica rekla: »Dragi otroci, vabim vas, da temeljito spremenite svoje življenje. Postavite si ponovno svoj končni cilj. Izberite večnost.« Ne mislite, da boste nesrečni na zemlji, ker boste izbrali večnost!

Otročiči, v samoti prosite Svetega Duha ... V samoti pomeni v *intimnosti svojega srca*. Ko je Jezus govoril o molitvi, je rekel, da naj se, ko molimo k svojemu Očetu,

Maj-junij 2020

41

umaknemo v svojo sobico. V Jezusovem času so ljudje spali na tleh in vsi skupaj, kot pravi tudi evangelij (»in moji otroci z menoj v postelji« /Lk 11, 7/). Pred vrati Jeruzalema, kjer so ljudje vstopali in izstopali s tropom ovac in je bilo veliko trušča, je Marija naredila najlepšo meditacijo svojega življenja ob vznožju križa – prejela je materinstvo za vse človeštvo. Podobno sta sredi množice trpečih v Auschwitzu doživljala tudi Maksimilijan Kolbe in Edith Stein, ko sta molila v svojih srcih in bodrila druge ... Vedno je način, da se potegnemo v skrivnost svojega srca, da bi poklicali Svetega Duha. Jezusovo ime je vedno v globini vašega srca, kličite ga.

... da vas okrepi v veri in zaupanju v Boga ... Vera je globoka povezanost, biti zaupljivo eno samo z Jezusom, Očetom, s Svetim Duhom. Ko ti gre dobro in ko Gospod dopusti preizkušnjo. Razlog ima za to. Zaupanje nas bo rešilo resničnih virusov, kot so strah, upor, obup itd. Zaupanje v Boga je prepustitev Bogu: Oče, izročam se Tebi, naredi z menoj, kar hočeš, kajti Tvoja volja je vedno dobra in za srečo človeka. Človek je tako ljubljen od Boga, da ga Bog poveljuje. Če boš naredil z menoj, kar meni ne bo všeč, se tudi strinjam, ker ti zaupam, da ti ne moreš delati drugega kot dobro zame. Jezus, zaupam vate! Zaupanje – to so odprta vrata k pravemu Božjemu miru.

... da boste vredni pričevalci ljubezni ... Če imamo zaupanje v Boga, je v nas nebeška svetloba in imamo mir, ko je ves svet pretresen. Božji mir bo pritekal v naše srce in bomo pričevali, ne da bi govorili, žarčili bomo svetlobo, ki bo naredila, da bodo vsi okoli nas želeli to svetlobo. Poznam nevernike, ki so posebej v času preizkušnje prišli k svojim vernim prijateljem, ker imajo ti nekaj, česar oni nimajo. Tako izkušnjo je imela Mirjana v Sarajevu, ko je bila med nevernimi komunističnimi študenti, ki niso nič vedeli o Bogu. Nič ni govorila, je pa izžarevala mir. Zanimalo jih je, kaj je vzrok tega njenega miru, radi bi imeli tak mir kot ga je imela ona. Povedala jim je, da ta mir ni njen, da je to Božji mir, ki ji ga daje.

... s katero vas Bog obdarja po moji navzočnosti. Marija še vedno prihaja. Prihaja vsak dan in posreduje za nas pred Božjim tronom. *V poletnem času v našem časovnem pasu prihaja vsak dan ob 18.40.* Vicka je povedala, da vsakič, ko pride, obišče srca vseh, ki so jo pripravljeni sprejeti. ***In daje iste milosti, kot jih daje vidcem.*** Če želite milosti, odprite svoje srce ob 18.40, preberite kako vrstico iz Sveta pisma, zmolite Zdrava Marija, zapojte Magnificat ali Pozdravljena Kraljica ... Prišla bo kot mama, ki pride k otroku, ki ima kakšne težave, in bo stopila naravnost v te težave. ***Ona vas***

bolj pozna, kot se poznate sami. Torej bo vedela, kaj potrebujete. Le povabite jo!

Otročiči, ne dopustite, da bi vam preizkušnje otrdile srce ... Nekateri so sedaj tako v strahu, da so njihova srca otrdela. Ona vidi preizkušnjo, v kateri smo. Sedem mesecev preden je prišla, jo je napovedala. Povedala je tudi, da satan vlada in da hoče vse uničiti. In da bomo mi tisti, ki bomo blokirali satanovo namero. Ko preizkušnja potrka na vrata, sta možna dva odziva: ali poslušamo sovražnikov glas, ki je uperjen proti svetosti in spodbuja, da bi krivili Boga, ali pa se globoko v srcu odpremo Svetemu Duhu, ki nam bo dal slišati Jezusov glas. Jezus bo rekel: »Daj mi svoje trpljenje, svoje muke, svoje bolečine, svojo žalost, daj mi svoj strah.« Sprejel bo vse, kar Mu boste dali. Tako bo vaše trpljenje skrito v Jezusovem srcu, vaša težava bo postala Njegova. Tako boste pomagali Jezusu reševati več duš in sadovi vašega trpljenja se bodo razširili še dlje, vaše male žrtve bodo pomagale pri odreševanju sveta.

... in da bi bila molitev kakor puščava. Če boste imeli trdo srce, vam bo molitev dolgočasna, vedno boste imeli izgovore, zakaj ne morete moliti. Ne dopustite, da se vam to zgodi. Zato molite k Mariji, po molitvi je večja želja po Božjem Srcu. Molitev je dialog s tistim, ki nam pomaga, nas ljubi in ga vi

ljubite. Oprimite se molitve.

Bodite odsev Božje ljubezni in pričujte o vstalem Jezusu s svojim življenjem. Jaz sem z vami in vas vse ljubim s svojo materinsko ljubeznijo. Dobro je imeti zunanjo svetlobo, še bolje pa je imeti notranjo svetlobo, da bo vaš obraz odsev vaše notranje luči, ki je Kristus. Mislim na sv. mater Terezijo – ona je bila lepa, ker je odsevala Božjo ljubezen. Imela sem veliko srečo, da sem jo srečala v Kalkuti ... Kako je bila lepa! Njen ognjeviti pogled je odseval luč vstalega Jezusa Kristusa v njenem srcu in duši. Tudi vi lahko postanete taki. Če ste morda stari, potrebni pomoči, morda ste polomljeni ali pa imate kakšno drugo »napako« – če ste odsev vstalega Jezusa, boste vedno lepi. Devica nam pravi: ne glejte na zunanjo lepoto, notranja lepota je veliko pomembnejša in bo trajala večno.

Na koncu Devica pove, da nas vse ljubi s svojo materinsko ljubeznijo – torej z ljubeznijo, s katero ljubi svojega Sina. Te ljubezni si ne moremo niti predstavljati!! In z enako ljubeznijo ta izjemna žena, izjemna mati, ta najbolj slavljena in poveljevana žena na svetu in v nebesih ljubi tudi nas! Marija, ki pozna našo osebnost, naše posebnosti, ljubi vsakega od nas na poseben način, ampak ljubi nas vse. **Zato jo lahko nekega dne prosite:** Marija, vem da me ljubiš, rad bi videl

znamenje Tvoje ljubezni. Lahko jo prosite z molitvijo, ki jo je Ona sama sestavila – narekovala jo je Jeleni Vasilj v Medžugorju.

O brezmadežno Srce Marijino,
prepolno dobrote,
pokaži nam svojo ljubezen.
Naj se plamen Tvojega srca,
o Marija, spusti na vse ljudi.
Prežemi naša srca s svojo ljubeznijo,
da bomo hrepneli po Tebi.
Neizmerno Te ljubimo.

O Marija blagega in ponižnega srca,
pomagaj nam, ko grešimo.
Ti veš, da vsi ljudje grešimo.
Daj, da bomo ozdravljeni
s Tvojim prečistim in materinskim
srcem od vseh dušnih bolezni.
Daj nam, da bi mogli videti
dobroto Tvojega materinskega srca
in da bi se spreobrnili
v plamenu Tvojega srca. Amen

Pripravila: Marta Ciraj
Vir: <https://www.youtube.com>

MATI VSEH NARODOV

S. Emanuela je v enem od svojih obvestil poslala povezavo na film o Mariji, Gospe vseh narodov, ki je zelo aktualen, saj se dotika tudi koronavirusa. Povezava na film v angleškem jeziku: <https://youtu.be/2kfgoiW1zc0> , v nemškem pa: <https://youtu.be/3zEVIVyOiiU>

Film se nanaša na dogodke na Holandskem. 25. marca 1945 se je Devica Marija v Amsterdamu prikazala Idi Peerdeman (+17. junija 1996). To je bilo prvo od 56 prikazovanj, ki so si sledila od 1945 do 1959. Krajevni škof je 31. maja 1996 potrdil nadnaravni značaj teh prikazovanj. Devica Marija se je tam prikazala z novim imenom. Želela je, da jo vsi ljudje spoznajo in ljubijo kot *Gospo in Mater vseh narodov*. Znova je govorila o osupljivem stanju Cerkve in sveta. V njenih sporočilih se postopno razodeva načrt, s katerim Bog namerava rešiti svet in ga po svoji Materi pripraviti na novo izlitje Svetega Duha. Da bi svetu podelila milost, odrešenje in mir, Marija podarja narodom naslednjo **MOLITEV ZA SVET**:

Gospod Jezus Kristus, Sin nebeškega Očeta, pošlji svojega Duha na zemljo. Stôri, da bo Sveti Duh prebival v srcih vseh narodov. Tako bodo obvarovani pokvarjenosti, nesreč in vojne. Naj bo Gospa vseh narodov, blažena Devica Marija, naša zagovornica. Amen.

Marijini obroki v času korona krize – hrana naredi boljše

V posebni preizkušnji, ki jo doživlja ves svet, najbolj trpijo najrevnejši in najbolj krhki. Številni so izgubili še tisto malo dela, ki so ga občasno imeli, da so kaj zaslužili. Mnogi so izgubili svoje ljudi, saj so zdravstveni sistemi v najrevnejših državah slabi ali pa jih ni, ljudje nimajo zdravstvenega zavarovanja in se ob okužbi ne morejo zdraviti. Slovenska laična misijonarka piše, da se ji je trgalo srce, ko je zaradi protikoronskih ukrepov morala odsloviti mater s tremi otroki, ki je želela delati, da bi kaj zaslužila, ona pa je vdano sprejela rekoč: »Potem bomo pa morda jutri spet jedli.«

Marijini obroki so se izjemno hitro prilagodili na nove razmere, da otroci niso ostali lačni. Kljub zaprtju šol vsi naši varovanci prejemajo hrano – na domu!

Pojavljajo pa se nove, nujne potrebe, na katere Marijini obroki tudi odgovarjajo.

Marijini obroki so v kriznem času prejeli veliko klicev na pomoč s strani organizacij, ki skrbijo za

najbolj ranljive skupine. Pojavilo se je veliko novih potreb – sirote, ulični otroci, tisti, ki živijo z virusom HIV, povečalo se je število zlorabljenih in zanemarjenih otrok. Tako so Marijini obroki vključili v reševanje stisk nekaterih najbolj ogroženih, ki jim je grozila smrt zaradi lakote. Odzvali so se z iskanjem dodatnih dobrotnikov in hitrim nudenjem pomoči, ne da bi pri tem zmanjšali obseg pomoči za trenutno 1,6 milijona otrok, ki so že v krogu naših varovancev. Eden je rekel preprosto: "Hrana naredi boljše".

V Sloveniji smo v prvih petih mesecih tega leta zbrali precej manj sredstev kot preteklo leto (42 % glede na enako obdobje lani). V aprilu in maju smo nakazali 3220 €, kar zadošča za prehrano 170 otrok v enem šolskem letu.

Vabimo vas, da kljub težkim razmeram pomagamo tistim, ki jim je še težje kot nam.

Hvala vam!

Pripravila: Marta Ciraj

Možnost prispevanja darov:

DPM-MIR SLOVENIJA,

Černetova 20, 1000 Ljubljana,

Swift LJBASI2X

IBAN SI56 61000-0020668137

SKLIC: 00 1983-2002

NAMEN: Marijini obroki

KODA NAMENA: CHAR

ROMANJA

Tudi v tej številki je nekaj datumov za romanja v Medžugorje. Toda ko smo na konzularnem oddelku Veleposlanništva RS v Sarajevu vprašali, če nam lahko posredujejo kakšno informacijo v zvezi z možnostjo obiska Medžugorja, smo 4. junija prejeli ta odgovor:

Bosna in Hercegovina je 25. 3. 2020 zaradi preprečevanja širjenja okužbe s koronavirusom sprejela ukrep prepovedi vstopa vsem tujcem, razen izjem. Ukrep je v veljavi do preklica.

*Izjeme so zdravstveni delavci, bolniki, ki potujejo na zdravljenje, čezmejni delavci, službe in timi civilne zaščite, pripadniki zveze NATO v BiH, ... tudi vozniki (in sovozniki) tovornih vozil in posadke letal pod pogojem, da v BiH ne ostanejo več kot 12 ur ... Od 21. 5. 2020 so med izjemami tudi ožji družinski člani, ki se udeležijo pogreba sorodnika in tujci, ki vstopajo v BiH na poslovni obisk ... Od 2. 6. 2020 je dovoljen vstop v državo tujcem – družinskim članom BiH državljana ... (družinski člani so točno opredeljeni). **Slovenski državljani** (če so med izjemami) **lahko prečkajo mejo s potnim listom.***

Dokler velja sprejeti ukrep, vstop v BiH z namenom turizma ali zasebnega obiska za slovenske državljane ni mogoč. Torej v tem trenutku vstop v BiH iz razloga obiska Medjugorja ni možen.

Informacije, kakšna bo situacija sredi junija ali kasneje, žal nimamo.

Ker se novice spreminjajo iz dneva v dan, priporočamo, da jih sami sproti spremljate (<http://www.sarajevo.veleposlanistvo.si/index.php?id=4138>) oz. za informacije vprašate vodiče.

Od 19. do 21. junija. Odhod iz Ljubljane v petek ob 5.00, vrnitev v nedeljo zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 23. do 26. junija, za 39. obletnico Marijinih prikazovanj. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 23. do 26. junija, za 39. obletnico Marijinih prikazovanj, romanje za mlade in družine. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 24. do 26. junija, za 39. obletnico. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 26. junija zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 16. do 18. julija. Odhod iz Ljubljane v četrtek, 16. julija ob 5.00, vrnitev v soboto 18. julija zvečer. Duhovno vodstvo. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 6. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 26. junija zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 1. do 6. avgusta, za Mladifest. Duhovno vodstvo zagotovljeno. Prijave in informacije: Petra 030/308-686.

Od 31. julija do 2. avgusta, za Mladifest. Odhod iz Kranja ob 19.00, Ljubljane (19.20), Novega mesta (20.30) in Metlike (21.00). Povratek 2. avgusta zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759.

Od 17. do 21. avgusta, s skupnostjo Totus tuus. Romanje je namenjeno mladim, družinam (za varstvo poskrbljeno) in vsem, ki želijo bolj poglobljeno živeti Marijina sporočila. Vabljeni tudi tisti, ki niso člani te skupnosti. Duhovno vodstvo. Prijava in informacije: Petra 030/308-686.

Od 2. do 5. oktobra, za rožnovensko nedeljo. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 5. oktobra zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058.

Od 8. do 11. oktobra. Romanje z Gorenjske (Jesenice, Begunje, Radovljica, Kranj, nato mimo Žužemberka do Vinice). Duhovno vodstvo zagotovljeno. Informacije in program: juri.bam@gmail.com ali Jurij 041/515-070.

MIR – Odmev Medžugorja

Naslov uredništva: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec, Janez Ahačič. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič, Mirko Budimir. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Uredništvo si pridržuje pravico do krajšanja člankov in do izbora najprimernejših člankov za posamezno številko revije.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. **Nov TRR** za dar iz Slovenije: SI56 6100-0002-0667-555 (odprt pri Delavski hranilnici), **sklic:** 00 - številka naročnika (na naslovu je pred imenom in priimkom) -2019

Za **naročanje ali objavljanje revije** kličite od 16. do 21. ure: Frane 040/306-692, Petra 030/308-686 ali pišite na e-naslov: revija.mir@gmail.com

Starejše revije so dostopne na www.medjugorje.si

V skladu z dekretom papeža Urbana VIII. in uredbo II. vatikanskega koncila izdajatelj izjavlja, da nima namena prehitovati sodb Cerkev o naravi dogajanj in sporočil, o katerih pišemo v naši reviji. Ta sodba pripada le zanesljivi avtoriteti Cerkev, katero vsi avtorji popolnoma upoštevamo. Besede, kot so »prikazanje, čudež, sporočilo« in podobne, so tukaj del človeškega pričevanja posameznikov.

24. maja 1984: »Dragi otroci! Povedala sem vam že, da sem vas posebej izbrala takšne, kakršni ste. Jaz, Mati, vas vse ljubim. Tudi v vsakem trenutku, ko vam je težko, se ne bojte! Kajti ljubim vas tudi tedaj, ko ste daleč od mene in mojega Sina. Prosim vas, ne dopustite, da bi moje srce jokalo s krvavimi solzami zaradi duš, ki se pogublajo v grehu. Zato, dragi otroci, molite, molite, molite! Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu.«

Dar za revijo 2€

Foto: Jelena Burazer